

सहकारी संस्था व्यवस्थित गर्न ल्याइएको अध्यादेशमा के छ?

रूप खड़का

बचत तथा ऋण कारोबार गर्ने केही सहकारी सञ्चालकहरूले ठूलो मात्रामा रकम अपचलन गर्दा लाखीं सर्वसाधारण बिचल्लीमा परेका छन् । सहकारी पीडितहरू भन्डै दुई वर्षदेखि आन्दोलित छन् । यस अवधिमा सरकार र सहकारी पीडितबीच वार्ता र सम्झौता भए पनि बचत फिर्तामा खासै प्रगति भएको छैन। बरू रकम दुरुपयोगका नयाँ नयाँ घटना सतहमा आइरहेका छन् । यो समस्या चुलिनुमा सहकारी कानुनको सीमितता पनि एउटा कारण हो। यही समस्या समाधान गर्ने उद्देश्यले सरकारले पुस १४ गते 'सहकारी सम्बन्धी केही नेपाल ऐन संशोधन गर्ने अध्यादेश, २०८१' जारी गरेको छा तर यसमा गरिएका व्यवस्थाले पनि सहकारी पीडितहरूको डुबेको रकम समयमै फिर्ता हुने र भविष्यमा जम्मा हुने बचत सुरक्षित हुने प्रत्याभूत दिँदैन । यो लेखमा म सहकारी कानुनबाटे चर्चा गर्नुका साथै यसलाई समयसापेक्ष बनाउन केही सुझाव राखौदैछु । नेपालमा सहकारीको विकास परापूर्व कालदेखि हुँदै आए पनि आधुनिक सहकारीको सुरूआत भएको सात दशक पुन लागेको छ । सहकारी सम्बन्धी कानुनी व्यवस्था गर्न २०१३ सालमा 'सहकारी कार्यका रिणी आदेश' जारी गरिएको थियो भने पहिलो ऐन 'सहकारी संस्था ऐन २०१६' हो। उक्त ऐनलाई 'साभा संस्था ऐन २०४१' ले प्रतिस्थापन गरेको थियो । त्यसपछि २०४८ सालमा साभा संस्था ऐनको सद्वा 'सहकारी ऐन २०४८' लागू गरियो त्यो ऐन पनि खारेज गरेर लागू गरिएको 'सहकारी ऐन २०७४' हाल कार्यान्वयनमा छ । यी कानुनमा सहकारीको मर्मअनुसार विभिन्न प्रावधान थिए, जसमध्ये केही प्रमुख प्रावधानको संक्षिप्त स्वरूप तल प्रस्तुत गरिएको छ – सहकारी सम्बन्धी सबै ऐनको प्रारम्भमा सहकारीका मूल्य, मान्यता र सिद्धान्त समेट्ने गरेर प्रस्तावना उल्लेख गरिएको पाइन्छ । नेपालको पहिलो सहकारी संस्था ऐन २०१६ को प्रस्तावनामा 'कृषक, कालिगढ र कम उँजीवाला व्यक्तिहरूको आर्थिक विकासार्थ, स्वाबलम्बन, पारस्परिक सहयोग र किफायत वृद्धिको निमित्त सहकारी संस्थाहरूको गठनलाई अधिक सुविधाजनक गर्न आवश्यक परेकाले ... यो ऐन ... जारी गरिएको छ' भनिएको थियो । सायद राजनीतिक हस्तक्षणपरिवार विज्ञहरूको सुझावका आधारमा तयार गरिएको यो प्रस्तावना सहकारीको मर्म प्रतिविम्बित गर्ने सटिक प्रस्तावना थियो । त्यसपछि निर्माण भएका ऐनका प्रस्तावनामा केही कुरा थप गरिएका भए पनि त्यसले दिनुपर्ने मूल सन्देशमा खासै परिवर्तन भएको देखिँदैन। खासगरी सहकारी ऐन २०७४ को प्रस्तावनामा विभिन्न कुरा अनावश्यक रूपमा समेटिएकाले भद्रा भएको छ । प्रारम्भ हुने मिति तोकिएको हुन्छ । यस सन्दर्भमा नेपालको पहिलो सहकारी ऐनले 'तुरुन्त प्रारम्भ हुने' भन्ने खाराब अभ्यास तोडेर नेपाल राजपत्रमा सूचना प्रकाशित भएको मितिबाट लागू हुने व्यवस्था गरेको थियो । यसअनुसार ऐनमा २०१६ चैत १४ गते लालमोहर लागेर चैत १५ गते नेपाल राजपत्रमा प्रकाशित भयो । तैपनि ऐन कार्यान्वयन गर्न चार महिना अवधिमा सामान्य तयारी गरेर २०१६ कार्तिक ९

गते देखि मात्र लागू गरिएको थियो। त्यसपछिका सबै ऐनमा 'तुरुन्त प्रारम्भ हुने छ' भन्ने व्यवस्था गरिएकाले सुशासनका हिसाबले यी ऐन सुरुको भन्दा प्रतिगामी देखिन्छन्। सहकारी संस्थाको गठन/प्रकार सहकारी संस्थाको गठन तथा प्रकारका सम्बन्धमा विभिन्न ऐनमा विभिन्न व्यवस्था भएको पाइन्छ। उदाहरणका लागि – सहकारी संस्थाएन २०१६ अन्तर्गत सहकारी संस्था गठन गर्न १६ वर्ष नाथेका कमितमा २५ जना सदस्य हुनुपर्ने व्यवस्था थियो। अर्कातिर्फ साभा संस्था ऐन २०४१ ले औद्योगिक साभा संस्था गठन गर्न कमितमा १५ र अन्य साभा संस्थाका लागि कमितमा २५ जना सदस्य हुनुपर्ने व्यवस्था गरेको थियो। यसैरी यो ऐनले कमितमा ५ संस्थाहरू मिलेर जिल्ला साभा संघका साथै साभा संस्था र कमितमा १५ जिल्ला साभा संघ मिलेर राष्ट्रिय साभा संघ स्थापना गर्न सक्ने व्यवस्था गरेको थियो। सहकारी ऐन २०४८ ले कमितमा २५ जनाले प्रारम्भक संस्था खोल्न सक्ने र कमितमा ५ वटा संस्था सदस्य भएको विषयगत संघ स्थापना गर्न सकिने व्यवस्था गरेको थियो। त्यस्तै, यो ऐनले प्रारम्भक संस्थाहरू वा विषयगत संघहरू वा दुवै गरी कमितमा ५ संस्था वा संघ सदस्य भएको जिल्ला सहकारी संघ, कमितमा २५ वटा प्रारम्भक संस्था वा कमितमा ५ विषयगत संघ सदस्य भएको केन्द्रीय सहकारी संघ र कमितमा १५ संघहरू सदस्य भएको राष्ट्रिय सहकारी संघ स्थापना गर्न सकिने व्यवस्था पनि गरेको थियो। सहकारी ऐन २०७४ ले कमितमा ३० जना नेपाली नागरिक मिलेर विषयगत वा बहुउद्देशीय संस्था गठन गर्न सक्ने र श्रमिक, युवा लगायतले आफ्नो श्रम वा सीपमा आधारित भई व्यवसाय गर्ने सहकारी संस्थाका हकमा १५ नेपाली नागरिक हुनुपर्ने व्यवस्था गरेको छ। अर्कातिर्फ महानगरपालिका र उपमहानगरपालिका क्षेत्रमा बचत तथा ऋण कारोबार गर्ने संस्थाको हकमा कमितमा १०० नेपाली नागरिक सदस्य हुनुपर्ने प्रावधान छ भने जिल्ला, प्रदेश तथा राष्ट्रिय स्तरका विभिन्न सहकारी संघहरू गठन गर्न सकिने व्यवस्था पनि गरिएको छ।

भौगोलिक कार्यक्षेत्र

सहकारीको भौगोलिक कार्यक्षेत्रबाटे पनि विभिन्न ऐनले गरेका व्यवस्थामा एकरूपता पाइँदैन। सहकारी संस्था ऐन २०१६ अनुसार आफ्ना सदस्यहरूलाई ऋण दिन संख्या बनेको रहेछ भने त्यसका सदस्य एकै सहर, गाउँ वा गाउँहरूको समूहमा बसोबास गर्दै रहेको वा एकै पेसावा वा उद्देश्यको हुनुपर्यो। कृषि सहकारीको कार्यक्षेत्र भने एकभन्दा बढी गाउँपालिका हुनसक्ने व्यवस्था थियो। साभा संस्था ऐन २०४१ र सहकारी ऐन २०४८ ले सहकारीको कार्यक्षेत्र सम्बन्धित संस्थाको विनियममा तोकिएबमोजिम हुने व्यवस्था गरेको थियो। सहकारी ऐन २०७४ ले सहकारी संस्थाको भौगोलिक कार्यक्षेत्र सम्बन्धी विस्तृत प्रावधान गरेको छ। सहकारी संस्थाहरू खासगारी 'ग्रासरूट' हुन्छन्। सहकारी संस्था ऐन २०१६ ले व्यवस्था गरेअनुसार सहकारीको भौगोलिक कार्यक्षेत्र एकै सहर, गाउँ वा गाउँहरूको समूह हुन राम्रो हुन्छा यसो भए पनि सहकारीको भौगोलिक कार्यक्षेत्र त्यसको प्रकार, त्यसले अपनाएको व्यापार मोडेल र त्यसका सदस्यको आवश्यकताका आधारमा

तोकिनुपर्छा हाल विश्वमा गाउँ/नगर, जिल्ला, प्रदेश, राष्ट्र वा अन्तर्राष्ट्रीय स्तरका सहकारी भएका उदाहरण पनि छन्।

सहकारीको सदस्यता

वर्तमान सहकारी ऐनमा कुनै एक व्यक्तिको एक स्थानीय तहको एकै प्रकृतिका एकभन्दा बढी संस्थाको सदस्य हुन नपाउने व्यवस्था छ। सहकारी अध्यादेश २०८१ ले भने 'एक व्यक्ति एकै प्रकृतिका एकभन्दा बढी सहकारी संस्थामा सदस्य हुन सक्ने छैन' भने व्यवस्था गरेको छ। सहकारीको सदस्यताका लागि तोकिएका सर्त पूरा गर्ने व्यक्ति एकै प्रकृतिका एकभन्दा बढी सहकारीको सदस्य हुनु हुँदैन भने मान्यता नभए पनि एक व्यक्ति एकै प्रकृतिका विभिन्न सहकारीको सदस्य हुनु भन्दा एक सहकारीको मात्र सदस्य हुनु राप्ने हो कारण के भने, सहकारीको सदस्य कम्पनीको सेयरहोल्डरजस्तो सेयरमालालगानी गरेपछि निषिक्य भएर बस्दैना बरू सहकारीको कारोबार बढाउन सबै सक्रिय हुनुपर्छ। उदाहरणका लागि – वित्तीय सहकारीको सदस्यले बचत जम्मा गर्ने वा ऋण लिने कारोबार आफू सदस्य भएको सहकारीबाटै गर्नुपर्छ। उपभोग सहकारीको सदस्यले आफू सदस्य भएको सहकारबाटै वस्तु तथा सेवा खरिद गर्नुपर्छ। यसले सहकारीको विकास र विस्तार भई सहकारीको मूल्य र मान्यताअनुसार सदस्य र समुदायको भलाइ हुन्छ।

सहकारीको दर्ता

सहकारी सञ्चालनका लागि सर्वप्रथम त्यसलाई सम्बन्धित सरकारी निकायमा दर्ता गर्नुपर्छ। नेपालमा सुरुदेखि नै सहकारी कानुनले सहकारी दर्ता गर्ने जिम्मा नेपाल सरकारको रजिस्ट्रालाई दिएको थियो। तर हालसालै जारी गरिएको सहकारी अध्यादेशले सहकारी दर्ता स्थानीय तहमा मात्र हुने व्यवस्था गरेको छ। यस किसिमको व्यवस्थाले खास गरी बचत तथा ऋण सहकारीजस्ता संस्थालाई सही किसिमले छानबिन गरेको दर्ता गर्न सक्ने क्षमता सबै स्थानीय निकायमा छ कि छैन भन्ने गम्भीर प्रश्न उडजाएको छ। सहकारी दर्ता गर्ने सन्दर्भमा तिनीहरूले दरखास्तका साथ पेस गरेको विनियम सहकारी ऐन तथा नियमअनुसार भए-नभएको, प्रस्तावित सहकारी संस्था सहकारी मूल्य-मान्यता र सञ्चालन अनुरूप सञ्चालन हुन सक्ने आधार भए-नभएको र सहकारी संस्था समुदायमा आधारित एवं सदस्य केन्द्रित भई सञ्चालन हुन सक्ने स्पष्ट आधार भए-नभएको भनेर छानबिन गर्ने आवश्यक हुन्छ। मुलुकका अधिकांश ग्राम वा नगरपालिकामा यस किमिसको क्षमता भएको देखिँदैन। सहकारी संस्थाहरूको दर्ता सही किसिमले हुन नसके दातादेखि नै समस्या बलिभन सक्छ। अधिकांश स्थानीय सरकारको सहकारी सम्बन्धी अनुभव र क्षमता विचार गर्दा अध्यादेशले सहकारी संस्थाको दर्ता 'स्थानीय तहमा मात्र हुनेछ' भनेर गरेको व्यवस्था पुनरवलोकन हुनुपर्छ। सही किसिमको दर्ताको महत्त्व विचार गरेर अमेरिकाजस्तो विकसित देशमा पनि वित्त सहकारी (त्रेडिट युनियन) मध्ये संघीय सहकारीलाई संघको राष्ट्रीय त्रेडिट संघ प्रशासनले राज्य स्तरका सहकारीलाई सम्बन्धित राज्यको वित्तीय नियमक प्रशासनले हेतु व्यवस्था छ। त्यस्तै, भारतमा राज्य सरकारले राज्य स्तरका सहकारी संस्था दर्ता

गर्छे भने एकभन्दा बढी राज्यमा रहेको सदस्यको हितलाई ध्यानमा राखेर स्थापित सहकारीलाई सहकारी संस्थाहरूको केन्द्रीय रजिस्ट्रार कार्यालयले दर्ता गर्ने व्यवस्था छ ।

सहकारी संगठित संस्था हुने

सबै सहकारी ऐनमा सहकारी संस्था संगठित संस्था हुने व्यवस्था गरिएको पाइन्छा सहकारी ऐन २०४८ र २०७४ ले सहकारी स्वशासित संस्था हुने भनेर पनि स्पष्ट गरेको छा अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमा अपनाइएको सामान्य प्रचलन पनि यही हो ।

सहकारीको दायित्व सीमित हुने

सहकारी ऐन २०१६ अनुसार दर्तावाल संस्था सदस्य रहेको संस्था र अरू प्रारम्भिक संस्थाको दायित्व सीमित हुने तर आफ्ना सदस्यलाई क्रण दिने उद्देश्यले बनेको, अधिकांश सदस्यहरू कृषक भएको र दर्ता भएको संस्था सदस्य नरेहोको संस्थाको दायित्व असीमित हुने व्यवस्था गरिएको थियो ।

तर साभा संस्था ऐन २०४१, सहकारी ऐन २०४८ र सहकारी ऐन २०७४ मा सहकारीको दायित्व सीमित हुने व्यवस्था गरिएको छा असीमित दायित्व हुने व्यवस्था हटाइएको छा यसको अर्थ सहकारी संस्थाको कारोबारका सम्बन्धमा सदस्यको दायित्व निजले खरिद गरेको सेयरको अधिकतम रकमसम्म मात्र सीमित रहन्छा अन्तर्राष्ट्रिय जगतमा अपनाइएको सामान्य प्रचलन पनि यही हो । तर हाम्रो सहकारी ऐन २०१६ ले गरेको व्यवस्थामै कतै कतै तोकिएका सहकारीको दायित्व असीमित हुने व्यवस्था पनि छा उदाहरणका लागि – भारतको सहकारी ऐनले सदस्यहरूलाई क्रण दिने उद्देश्यले बनेको, अधिकांश सदस्यहरू कृषक भएको र दर्ता भएको संस्था सदस्य नरेहोको सहकारीको दायित्व असीमित हुने व्यवस्था गरेको छा यसको अर्थ सहकारीको सदस्यहरूको दायित्व तिनीहरूले खरिद गरेको सेयरमा मात्र सीमित नभई सम्पूर्ण व्यक्तिगत सम्पत्तिमा फैलान्छ । केही गरी सहकारी असफल भए सहकारीको क्रण सदस्यले तिर्नुपर्ने हुन्छा यसरी सदस्यको दायित्व असीमित भएकाले तिनीहरूले सहकारीबाट क्रण लिँदा सतर्कता अपनाउने छन् र कृषकहरू क्रणमा डुब्नबाट बच्ने छन् भन्ने मान्यता यो प्रावधानको हो । सहकारीबाट लिँदे क्रणमा सतर्कता अपनाएर प्रयोग गर्न यस किसिमको व्यवस्थाको पुनरावृत्ति गर्नु उपयुक्त होला वा नहोला भन्नेबारे थप अध्ययन हुनुपर्छ ।

सेयर बिक्री

सहकारी संस्था ऐन २०१६ ले कुल सेयरको १.५ वा यो ऐनअन्तर्गत बनेको नियममा तोकिदिएको घटी अंशभन्दा बढी सेयर लिन नपाउने तर लाभांश नबाँड्ने संस्थाका सम्बन्धमा सेयरमा सम्बन्धी यो हद लागू नहुने व्यवस्था गरेको थियो । यसको अर्थ यो ऐनले गैरिमा मुनाफाकारी संस्थाको पनि परिकल्पनामा गरे जस्तो देखिन्छ । यस किसिमको व्यवस्था अन्यत्र पनि लागू भएको पाइन्छ उदाहरणका लागि – अमेरिकामा क्रेडिट युनियन गैरमुनाफाकारी संस्था हो, जसअन्तर्गत हार्वर्ड संघीय क्रेडिट युनियनका सदस्यहरूले किन्न सक्ने सेयरको सीमा सञ्चालक समितिले तोकन सक्ने व्यवस्था छा साभा संस्था ऐन २०४१ र त्यस पछिका सबै ऐनमा सदस्यले संस्थाको कुल सेयर पुँजीको २० प्रतिशतमा नबद्ने गरी खरिद गर्न सक्ने

व्यवस्था मात्र गरेको पाइन्छ । नेपालम हालसम्म लागू गरिएका सबै सहकारी ऐनले सहकारीले आफ्ना सदस्यलाई मात्र सेयर बिक्री गर्न सक्ने व्यवस्था गरेको पाइन्छ तर सहकारी सञ्चालनका लागि आवश्यक पुँजी परिचालन गर्न इच्छुक गैरसदस्यलाई पनि सहकारीको सेयर बिक्री गर्न सकिने तर गैरसदस्यले मताधिकार लगायतका अन्य लाभ नपाउने व्यवस्था लागू गर्नेतर पनि विचार गरिनुपर्छ ।

एक सदस्य एक मत

सहकारी संस्था ऐन २०१६ अनुसार सहकारी संस्थाका सदस्यहरूको दायित्व सीमित नभएकोमा त्यस्ता संस्थाको कार्य सञ्चालनमा प्रयोग संस्थाले मूल धनम आफ्नो जटिसुकै हक भए पनि एक मत मात्र दिन पाउने व्यवस्था गरिएको थियो सीमित दायित्व भएका संस्थाका सदस्यले विनियममा तोकिएबमोजिम मत दिन पाउन व्यवस्था गरिएको थियो त्यसपछिका ऐनमा सदस्यले जटिसुकै सेयर खरिद गरेको भए पनि 'एक व्यक्ति एक मत' को व्यवस्था गरिएको थियो।

सञ्चालक समिति

सहकारीलाई सही र सफलताका साथ सञ्चालन गर्न सञ्चालक समितिको महत्त्वपूर्ण भूमिका हुने तथ्यलाई मध्यनजर गरेर हालसम्म लागू गरिएका सबै सहकारी ऐनमा सहकारीका सदस्यले 'एक व्यक्ति एक मत' का आधारमा सञ्चालक समिति चयन गर्ने व्यवस्था गरिएको पाइन्छ । हालै जारी गरिएको सहकारी अध्यादेश २०१६ ले बचत तथा ऋणको मुख्य कारोबार गर्ने सहकारी संस्थाको सञ्चालक पदमा दुई कार्यकालभन्दा बढी हुन नपाइने व्यवस्था गरेको छ । केही सहकारीका सञ्चालकहरूले दूलो मात्रामा सहकारी कानुन उलंघन गरेर सहकारीमा पारिवारिक एकाधिकार कायम गरेर दूलो मात्रामा दुरुपयोग गरे काले सञ्चालकको कार्यकाल दुई अवधि तोकिनुपर्छ भन्ने मान्यता विकसित भएको हुन सक्छा तथा यस किसिमको व्यवस्थाबाट सहकारीको क्षेत्रको राम्रो विषय ज्ञान र लामो अनुभव भएका दक्ष जनशक्ति गुमाउने खतरालाई बेवास्ता गर्न मिल्दैन । सञ्चालकहरूको एक अवधि करित वर्षको हुने, लगातार एकभन्दा बढी अवधि सञ्चालक हुन पाउने किमानमा नियमित जम्मा करित अवधि सञ्चालक हुन पाउने जस्ता कुनै सहकारी संस्थाको आवश्यकताअनुसार विनियमले व्यवस्था गर्नु राम्रो हुन्छ व्यक्तिगत बचत तथा ऋणको सीमा सहकारी ऐन २०७४ मा सदस्यहरूको बचतको सीमा सम्बन्धित संस्थाको विनियममा तोकिएबमोजिम हुने व्यवस्था गरिएकोमा सहकारी अध्यादेश २०१६ ले अन्तर-प्रदेश कारोबार भएका सहकारीमा ५० लाख, अन्तर-जिल्ला कार्यक्षेत्र भएका सहकारीमा २५ लाख र एक जिल्लाभित्र मात्र कार्यक्षेत्र भएका सहकारीमा १० लाखसम्म रकम जम्मा गर्न पाइने व्यवस्था गरेको छ सहकारीको नियमन निकै कमजोर भएको र सहकारीको दूलो मात्रामा दुरुपयोग भएको परिप्रे क्ष्यमा यसको किसिमको सीमाको चर्चा हुन्छ अस्वाभाविक होइना तैपनि सहकारीलाई सही रूपमा कार्यान्वयन गर्ने र त्यसको प्रभावकारी नियमन भएको अवस्थामा सदस्यले सहकारीमा बचत गर्ने सीमा तोकु करितको औचित्यपूर्ण हुन्छ भन्ने विषयमा गम्भीरतापूर्वक विचार गरिनुपर्छ ।

बचतको सुरक्षण
केही सहकारीका बचतमारा सञ्चालकहरूले सहकारीमा जम्मा गरि एको रकम दूलो मात्रामा दुरूपयोग गरेरकाले सम्पूर्ण सहकारीमाथि नै अविश्वास फैलिने डर छा त्यसो हुन नदिन सरकारले सहकारीमा जम्मा भएको रकम सुरक्षित हुने कानुनी आधार तयार गरेर त्यसलाई व्यापक रूपमा प्रचारप्रसार गरेर सर्वसाधारणलाई जानकारी गराउन आवश्यक छ। सहकारी ऐन २०७४ मा सहकारी संस्थाहरूले परिचालन गर्ने बचत र प्रदान गर्ने कर्जाको सुरक्षण निर्मित सहकारी बचत तथा कर्जा सुरक्षण कोष खडा गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएको छा सहकारी नियमावली २०७५ मा सदस्यहरूले जम्मा गरेको ३ लाख रूपैयाँसम्मको बचत सुरक्षण गर्न सक्ने प्रावधान छा तर सहकारी अध्यादेश २०८१ ले यस्तो प्रावधान खारेज गरेर सहकारी संस्थाले कर्जा सुरक्षण कोषको सदस्यता लिनुपर्ने व्यवस्था गरेको छ। निक्षेप तथा कर्जा सुरक्षण कोष ऐन २०७३ ले प्राकृतिक व्यक्तिको निक्षेप मात्र सुरक्षण हुने व्यवस्था गरेको छा सहकारी पीडितको समस्या समाधान गर्नुका साथै सहकारीमा जम्मा भएको रकम भविष्यमा पनि सुरक्षित हुने भनेर प्रत्याभूति दिने किसिमको व्यवस्था अध्यादेशबाट हुनुपर्नेमा सहकारीले कर्जा सुरक्षणको सदस्य हुनुपर्ने भनेर हल्का रूपमा गरिएको व्यवस्थाले नियमालीअनुसार सहकारीमा जम्मा भएको ३ लाख रूपैयाँसम्मको रकम पनि भविष्यमा सुरक्षित नहुने भएको छ। अर्कार्तिर्फ अध्यादेशमा 'बचत फिर्तासम्बन्धी विशेष व्यवस्था' भनेर गरि एको प्रावधानअन्तर्गत पनि बचत फिर्ता सम्बन्धमा विद्यमान कानुनमा समस्याग्रस्त संस्थाका सन्दर्भमा गरिएको व्यवस्थामा भन्दा खासै नयाँ प्रावधान ल्याइएको देखिँदैन। स्मरण रहोस्, सहकारीमा जम्मा गरेको रकम सुरक्षित हुन्छ भने भावना बचतकर्ताहरूमा कायम राख्न विभिन्न मुलुकमा बचत सुरक्षण गरि एको हुन्छ उदाहरणका लागि – अमेरिकामा फेडरल क्रेडिट युनियन (वित्तीय सहकारी) मा जम्मा गरिएको रकम सुरक्षित गर्न सन् १९७० मा रार्टिट्रिय क्रेडिट युनियन सेयर बीमा कोष स्थापना गरि एको थियो, जसले संघीय क्रेडिट युनियनका सदस्यहरूले क्रेडिट युनियनमा जम्मा गरेको अमेरिकी डलर २० हजार सम्पको रकम सीमा गर्न सुरक्षित गरिएको थियो। यसले अहिलेसम्म निरन्तरता पाइरहेको छ। क्यानाडामा अल्बर्टा, ब्रिटिस कोलोम्बिया लगायतका राज्यहरूमा सहकारीमा जम्मा भएको सबै रकम सुरक्षित हुन्छ भने अन्य प्रान्तमा प्रान्तीय क्रेडिट युनियनमा जम्मा भएको रकम र संघीय क्रेडिट युनियनमा जम्मा भएको रकम क्यानेडियन डलर १ लाखदेखि २ लाख ५० हजार डलर पुऱ्याइएको थियो। यसले अहिलेसम्म निरन्तरता पाइरहेको छ। यसले अहिलेसम्म निरन्तरता पाइरहेको छ।

म सिङ्गो कांग्रेसको हुन चाहन्छु कुनै गुटको होइनः गगन थापा

■ नमस्ते समचारदाता
काठमाडौं, माघ/२३

नेपाली कांग्रेसका महामन्त्री गगन थापाले पार्टीको १५ औं महाधिवेशनको उम्मेदवारीबारे अहिले नै चर्चा गर्ने बेला भइनसको बताएका छन्। २०७८ मंसिरमा भएको १४ औं महाधिवेशनबाट आफू महामन्त्री निर्वाचित भएको र जिम्मे वारीअनुसार कामहरू गर्दै १५ औं महाधिवेशन थापाले सफलतापूर्वक सम्पन्न गराउनेसमेत जिम्मेवारीमा रहेको थापाको भनाइ छ। 'म अहिले कांग्रेसको महामन्त्री छु, मेरो जिम्मेवारी भनेको १५ औं महाधिवेशनसम्म पार्टीका सबै काम गरेर सफलतापूर्वक आउँदो महाधिवेशन गराउने हो,' पोखरामा बुधबार पत्रकारहरूसँग थापाले भने, 'यो जिम्मेवारीमा म केन्द्रित हु अहिले नै १५ औं

महाधिवेशन लाग्ने बेला भएको छैन भन्ने ठान्छु। महाधिवेशनको उम्मेदवारीबारे चर्चा गर्ने समय आइसको छैन।' कांग्रेस विधानअनुसार अबको १० महिनापछि महाधिवेशन गर्नुपर्ने हुन्छ। २०७८ मंसिरमा महाधिवेशन भएकोले चार वर्षपछि २०८२ मंसिरमा नियमित महाधिवेशन हुनुपर्ने हो। तर कांग्रेसमा

सभापतिलाई विशेष परिस्थितिमा एक वर्ष कार्यकाल थप गर्ने विधानले नै व्यवस्था गरिएकोले यसअघि पनि यो अधिकार सभापतिले प्रयोग गर्ने गरेका थिए। महामन्त्री थापाले समयमै महाधिवेशन हुने बताइहेका छन्। कांग्रेसले चैतिभ्र त्रियाशील सदस्यता नवीकरण सक्न मातहत निकायलाई परिपत्रसमेत गरि भने।

विषादीको प्रयोगबाट बचौं र बचाओं

- किरा मार्ने विषादीले मानिसलाई पनि असर गर्दछ,
- अनावश्यक रूपमा विषादीको प्रयोग नगरौं,
- विषादी प्रयोग गर्नुपर्ने भए प्राविधिको सल्लाहमा मात्र गरौं,
- विषादी प्रयोग गर्नुपूर्व त्यसको असरको बोरेमा जानकारी लिइौं,
- विषादी तयार गर्दा र प्रयोग गर्दा सतर्कता अपनाओं,
- विषादी प्रयोग गरिएको तरकारी तथा फलफूल खान योग्य भए नभएको यकिन गरेर मात्र उपभोग गरौं,
- विषादी प्रयोग गरिएका तरकारी तथा फलफूल विष मुक्त नभएसम्म विक्रि वितरण नगरौं,
- विषादीको प्रयोग भएका फलफूल तथा तरकारीले क्यान्सरलगायतका रोगहरू लाग्न सक्छ,
- विषादीको प्रयोगले जनस्वास्थ्यमा गम्भीर असर पर्न सक्छ,
- त्यसैले विषादीको प्रयोगमा सचेत बनौं।

रैथानेबाली खरिद केन्द्र स्थापना गरिने

■ नमस्ते समचारदाता
हुम्ला, माघ/२३

खाद्य व्यवस्था तथा ब्यापार कम्पनी लिमिटेडले रैथाने बाली खरिद केन्द्र स्थापना गर्ने भएको छ। गाउँपालिकासँगको समन्वय र सहकार्यमा खरिद केन्द्र यस आर्थिक वर्षका स्थापना गर्न लाग्नेको हो। लिमिटेड हुम्ला शाखाका प्रमुख कृष्ण थापा मगर का अनुसार जिल्लामा उत्पादन हुने रैथाने बालीको प्रबद्ध गर्नका लागि सात वटै गाउँपालिकामा रैथाने बाली खरिद केन्द्र स्थापना गर्न लाग्नेको छ। स्थानीय स्तरमा रैथाने बाली खरिदमा किसानको पहुँच पुर्याउन यो

प्रयोग लिमिटेडले गर्न लागेको हो। हाल लिमिटेडले शाखा, डिपो र बिक्री केन्द्रबाट सात वटै गाउँपालिकाका सर्वसाधारणलाई दुवानी अनुदानको खाद्यान्न बिक्री गर्दै आएको छ। खाद्यान्न बिक्रीका लागि गर्ने बाली सिमी, कोदो, उवा, उवालगायत दुई वर्ष अगाडिबाट शाखाबाट खरिद गरेर लिने गर्दै आएको छ। खाद्यान्न बिक्रीका लागि सात वटै

गाउँपालिकासँग पनि चाँडै सम्झौता गर्ने तयारीमा लिमिटेड र हेको छ। खरिद केन्द्र स्थापनाका लागि गाउँपालिकाले भवनको व्यवस्था र तीन महिनाका लागि दुवानी अनुदानको खाद्यान्न बिक्री हुने सुनिश्चितता गर्नुपर्ने हुन्छ। जनसक्ति र आवश्यक अन्य श्रोत भने लिमिटेडले गर्ने छ। खरिद केन्द्र स्थापना भएपछि लिमिटेडले किसानबाट खरिद गरेको रैथाने बाली सिधै दुवानी गरेर सुर्खेत हुँदै काठमाडौंसम्म पुरा याउनेछ। हुम्लाका रैथाने बाली चिनो, कागुनो, सिमी, कोदो, उवा, उवालगायत दुई वर्ष अगाडिबाट शाखाबाट खरिद गरेर लिने गर्दै आएको छ।

**जन्म, मृत्यु, विवाह, बसाई सराई र सम्बन्ध विच्छेद
लगाएतका व्यक्तिगत घटनाहरू भएको ३५ दिन भित्र
गाउँपालिकाको सम्बन्धित वडा कार्यालयमा गई दर्ता
गराउँ।**

मच्छिन्द्र आहा ! रारा पोखरा गोल्डकपको अन्तिम आठमा

■ नमस्ते समचारदाता
काठमाडौं, माघ/२३

मच्छिन्द्र फुटबल क्लब पोखरामा जारी राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय अन्तर क्लब आमान्त्रित आहा !

रारा पोखरा गोल्डकप फुटबल प्रतियोगिताको क्वाटरफाइनलमा प्रवेश गरेको छ। पोखरा र जङ्गलास्थित फुटबल मैदानमा आज सम्पन्न खेलमा विभागीय संस्थाप्रहरीको एपिएफ क्लबलाई २-० गोलले मच्छिन्द्रले निराश बनाएको हो। पहिलो हाफको खेल गोलरहित दुनिएकामा खेलको ७४ औं मिनेटमा आदिय शाक्यले गोल गर्दै टिमलाई अग्रता दिलाए। वैकल्पिक खेलाडीका रुपमा मैदान प्रवेश गर्नुभएका शाक्यले फरवार्ड आयुष घलानको पास सुदूपयोग गर्दै गोल गरे। मच्छिन्द्रले खेलको ८१ औं मिनेटमा अग्रता दोब्बर बनायो। विदेशी खेलाडी स्टेफन कामाहाले रक्षक देवेन्द्र तामाङले प्रहार गरेको फिक्किक बललाई हेड गर्दै गोल गरेका हुन्। खेलमा एपिएफ

क्लबले पनि गोलका केही मौका सिर्जना गरे पनि सुदूपयोग गर्न सकेन। खेलपछि एपिएफका प्रशिक्षक जिवेश पाण्डेले खेलाडीले मौकाको सुदूपयोग गर्न नसकदा पराजित हुनुपरेको प्रतिक्रिया दिए। यसैगरी प्रतिजेता टोली मच्छिन्द्रका प्रशिक्षक सन्तोष न्यौपानेले आफ्नो रणनीति अनुसार नै खेलाडीले खेलेको बताउदै प्रदर्शनप्रति खुसी व्यक्त गरे। चौबिसौं संस्करणको आहा रारा पोखरा गोल्डकपमा नेपालका नौ र तीन विदेशी गरी १२ टोलीलाई पुरस्कृत गरिने सहभागिता जनाएका छन्। प्रतियोगिताको विजेताले अधिकारीले जानकारी दिए।

गाउँपालिका द्वारा जारी सन्देश

१. आफ्नो घर आगन सफा राखौं।
२. विकास निर्माणको काममा जन सहभागिता जुटाउँ।
३. बालबालिका लाई विद्यालय पठाउँ काममा नलगाउँ।
४. हावाहुरी चल्ने समयमा आगो जथाभावी नबालौं। बाल्नु परे पनि काम सकिना साथ तुरन्त निभाउने गरौं।
५. छाडा चौपायाहरूलाई नियन्त्रण गरौं।
६. जन्मदर्ता, विवाहदर्ता, मृत्युदर्ता, बसाईसराई, व्यक्तिगत घटनाहरू समयमै नै दर्ता गरौं।
७. आफ्नो तिर्नु पर्ने कर समयमै तिरी जरीवाना बाट बचौ।
८. सभ्य समाजको निर्माणमा सहयोग पुर्याउँ।
९. दुर्घटनाबाट बचौं र बचाओं, घेरेलु हिंसा विरुद्ध डटेर लागौं।
१०. सार्वजनिक सम्पत्तिको संरक्षण गरौं। हरेक विकास निर्माणका कार्यहरूमा काँधमा काँध मिलाएर अघि बढौं।

**चंखेली गाउँपालिका
हुम्ला**

नमस्ते कर्णालीला लेख, रघुना पठाउन

 namastekarnali2067@gmail.com

 9847246903

**महावीर गाउँपालिका
कालिकोट**